

Honderd jaar geleden brandde Sint-Pieterskerk

Op 14 augustus 1896 ontstond er brand in de Sint-Pieterskerk. Het vuur ontstond onder het dak en er was geen blussen meer aan. Wie op 15 Oogst de hoogmis wou bijwonen, stond voor rokend puin...

Van de oude kerk stond alleen nog de toren overeind. Spoedig kwamen de eerste ramptoeeristen af naar de plaats van het onheil.

Socialist...

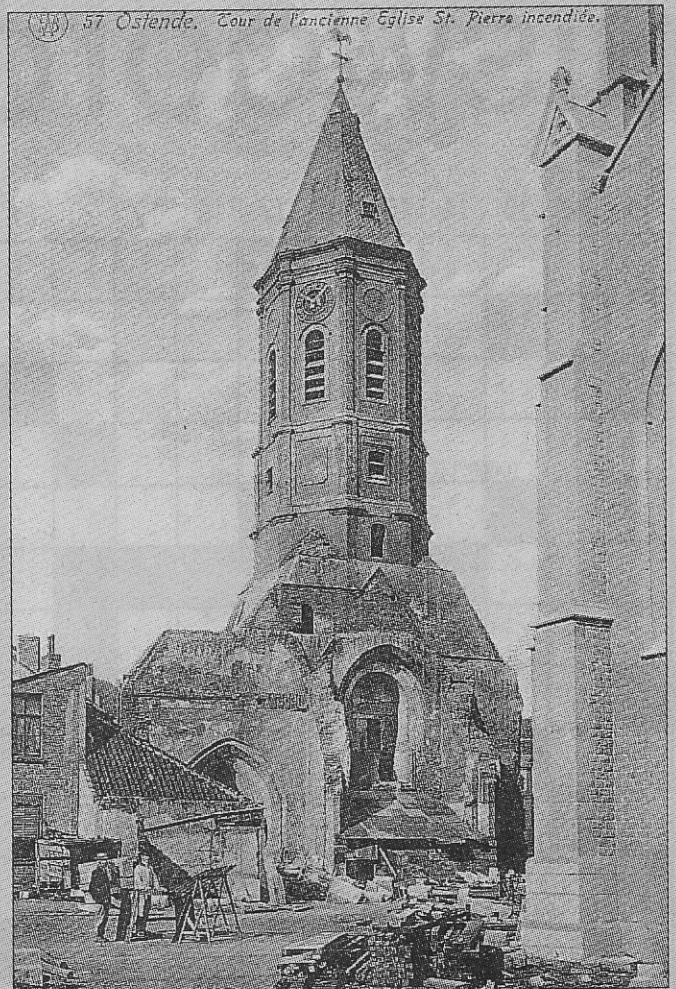
Daags voor de brand voerde een loodgieter dakwerken uit. Vermoed wordt er door oververhitting begin van brand smeulde toen de werkman de kerk verliet. Kwatongen bewearden dat ze de stielman in

kwestie socialistische liederen hoorden aanheffen toen hij met zijn karwei op het dak bezig was. Getuigenissen die voor moeilijkheden zorgden met het gerecht. Niemand kon echter aannemen dat men een mens kon horen zingen op het dak van 'de Grote Kerke'. Laat staan verstaan wat en waarover hij neuriëde.

Klaps

Er was ook een tweede versie die via gefluister de ronde deed. Koning Leopold II zou de Sint-Pieterskerk nabij de dokken in de oude stadskern maar niets hebben gevonden en op dezelfde plaats een nieuw godshuis voorstaan. De koning zou met zijn plannen in botsing zijn gekomen met de toenmalige deken. Daarvan...

Het pikante verhaal werd gevolgd door de wens van Leopold II zo spoedig mogelijk een nieuwe kerk te bouwen. Een niet onbelangrijk detail daarbij was dat het prachtig

De 'Peperbusse' met nog gedeeltelijke puinresten kant Sint-Pietersstraat.

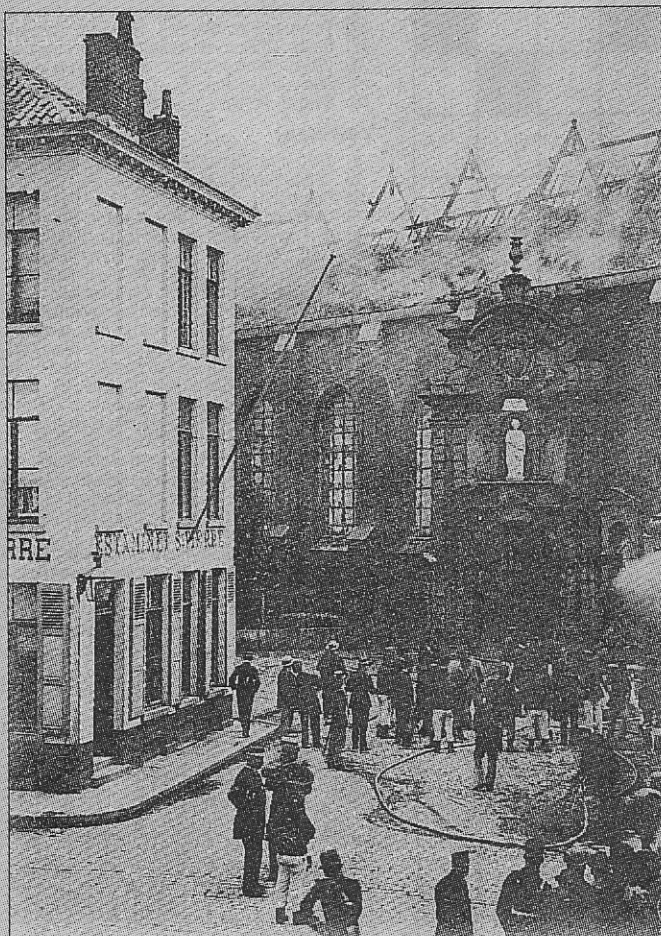
praalgraf van de koningin-moeder Louise-Marie uit de brand was gered. Dat dankzij het blusmaterieel van *Hotel Allemagne* ge-exploiteerd door August Stracké in de Kaaistraat.

Peperbusse

Intussen stond de oude kerktoeren eenzaam te verkommeren en bij het stadsbestuur gingen stemmen op om de spits af te breken. Historici en kunstenaars uitten fel protest en wezen de toren aan als de oudste getuige van Oostende's roemrijk verleden. Het voetstuk dateerde immers van 1400. In dat protest klonk ook de stem van James Ensor en de actievoerders haalden het op de wil en de wens van sommige politici. Aldus bleef de *Peperbusse* geconserveerd voor het nageslacht, bijnaam die de toren volgens de Oostendse visserbevolking te danken heeft aan zijn gelijkenis met Engelse pepervaten. Nu is er in de *Peperbusse* een klein museum ondergebracht en kan men op bezoeken de toren beklimmen van waaruit men uitzicht heeft op de oude stad. (Omer Vilain)

Bouwwonder

In recordtempo werd het puin geruimd met uitzondering van de toren die tot op vandaag behouden zou blijven. Amper één jaar later werd er gestart met de bouw van een neo-gothische kerk naar de plannen van architect de la Censerie. Bij afbouw na tien jaar werd de St-Petrus- en Pauluskerk (de oude benaming Sint-Pieterskerk had men laten vallen) bestempeld als een verkleind model van de Dom van Keulen. Toekomstige Duitse architecten ondernemen vandaag de dag nog steeds een studiereis naar Oostende om het bouwwonder in ogen-schouw te nemen.

Incendie de l'église des S.S. Pierre et Paul le 14 Août 1896 Ostende. De kerkbrand gezien van op de hoek van de Kerkstraat. Kaart uitgegeven door drukkerij A. Elleboudt.